

ellamisse aial, árramoodretanud; ollin palvet luggemist úsna mahha iátnud ja firuko káimist árravblganud. Núud agga se keik láks minno melejt falliks ja armsaiks. Minno súddamelisko fabhetsemissega olli fúl parrago Jummal hiljaks sanud, om. meti se olli ríimáks úsna tóssine, ja ei langend mitte ennam súddamest árra.

Palve Keisri eest.

1.

Biil: Ma laulan suust ja súddamest n.

So ioud oh! Jummal ellago,
Mo Keisri súddames!
Ta silmad so pool watago,
Kui ommas teggudes!

Sult tarkussega ehhitud,
Ka meles hoidko ta,
Et keigest, mis talt tallitud,
Ta arro anda ka.

Ta noudko, mis so auustus,
Se rõõmfa mõttega:
Et temma riik so ommadus,
So allam temma fa.